

تأثیر تمرینات جسمانی پیش‌رونده و توانبخشی شناختی بر بہبود انعطاف‌پذیری

شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی

مریم رحیمیان مشهدی^{۱*}، پروانه شمسی‌پوردهکردي^۲، مرضیه ابطحی^۳

۱. استادیار رفتار حرکتی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران.

۲. استادیار رفتار حرکتی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران.

۳. کارشناس ارشد رفتار حرکتی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران.

(تاریخ وصول: ۹۷/۰۶/۲۹ – تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۹/۲۰)

The Effect of Cognitive Rehabilitation Training and Progressive Physical Training on Cognitive Flexibility and Social Developmental on Mentally Retarded Children

Maryam Rihimian Mashhadi¹, Parvaneh Shamsipour Dehkordi², Marziye Abtahi³

1. Assistant Professor, Faculty of Physical Education, Alzahra University, Tehran, Iran.

2. Assistant Professor, Faculty of Physical Education, Alzahra University, Tehran, Iran.

3. M.A in Motor Behavior, Faculty of Physical Education, Alzahra University, Tehran, Iran.

(Received: Sep . 20, 2018 - Accepted: Dec. 11, 2018)

Abstract

Aim: The purpose of this research, determination impact cognitive rehabilitation training and progressive physical training on improvement cognitive flexibility and social developmental mentally retarded children. **Method:** In this study of semi experimental, 45 educable mentally retarded children with age range 8 to 12 year, according inclusion criteria select in two groups experimental and one of group control were placed. **Findings:** Data analysis shows among average social developmental and total error, groups of progressive physical training and cognitive rehabilitation with group control in post test level difference statistics is not significant. Averages shows progressive physical training group have social developmental score better than to others groups in post test. The mean of cognitive flexibility in cognitive rehabilitation and progressive physical education groups was better than control group. **Conclusion:** Cognitive and behavioral skills of mentally retarded children can be found through cognitive rehabilitation exercises Training and development.

Key Word: Cognitive Rehabilitation, Progressive Physical Training, Mentally Retarded Children, Social Developmental.

چکیده
مقدمه: هدف از انجام تحقیق حاضر، تعیین تأثیر تمرینات توانبخشی شناختی و جسمانی پیش‌رونده بر بہبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی دانشآموزان کم‌توان ذهنی بود. روش: در این مطالعه نیمه‌تجربی، ۴۵ کودک کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر با دامنه سنی ۱۲-۸ سال بر اساس معیارهای ورود به مطالعه انتخاب و در دو گروه تجربی و یک گروه کنترل قرار گرفتند. یافته‌ها: تحلیل کواریانس-واریانس یکراهمه نشان داد بین میانگین متغیرهای رشد اجتماعی و خطای کل در گروه‌ها تفاوت معنادار نیست ($p > 0.05$). نتایج تحلیل واریانس مرکب با اندازه‌های تکراری نشان داد میانگین متغیرهای تعداد طبقات و خطای در جاماندگی انعطاف‌پذیری شناختی در گروه‌های توانبخشی شناختی و تمرینات جسمانی پیش‌رونده در مرحله پس‌آزمون بهتر از پیش‌آزمون و بهتر از گروه کنترل بود ($p < 0.05$). نتیجه‌گیری: می‌توان مهارت‌های شناختی و رفتاری کودکان کم‌توان ذهنی را از طریق تمرینات توانبخشی شناختی نیز آموزش و ارتقاء داد.

واژگان کلیدی: تمرینات جسمانی پیش‌رونده، توانبخشی شناختی، کم‌توان ذهنی، رشد اجتماعی

مقدمه

فرد می‌شود. ذاتی بودن زندگی جمعی در انسان‌ها ضرورت تماس با دیگران و نیز توجه به این جنبه از رشد را به عنوان امری گریزناپذیر نشان می‌دهد اما کودکان کم‌توان ذهنی از ضعف ویژگی رفتاری همواره رنج می‌برند. اسلامرسکی و دان^۳ (۱۹۹۶) اجتماعی شدن را فرآیندی می‌دانند که کودک را قادر می‌سازد تا رفتار دیگران را درک و پیش‌بینی کند، رفتار خود را کنترل و تعامل با دیگران را تنظیم کند. با توجه به این که مدرسه به عنوان یکی از نهادهای اجتماعی مهمی است که در رشد همه جانبی کودک از جمله رشد حرکتی و نیز پرورش استعداد ورزشی او نقش مهمی ایفا می‌کند، لزوم طراحی برنامه‌هایی که در جهت رشد همه جانبی توانایی‌های حرکتی و فکری کودکان کم‌توان ذهنی باشد، ضروری به نظر می‌رسد. ورزش به فرد اجازه می‌دهد در مرحله انتقال و کاربردهای رشد، مهارت‌های روانی و حرکتی خود را بهبود بخشد. همچنین مهارت‌های حرکتی نقش بسیار مهمی در مهارت‌های روزمره و یادگیری کودکان دارد. لذا هر گونه اختلال در مهارت‌های حرکتی در کودکان سبب بروز ضعف و مشکل در مهارت‌های تحصیلی، اجتماعی و خواهد شد (پهلوانیان و همکاران، ۱۳۹۱). در ارتباط با عملکرد شناختی کودکان کم‌توان ذهنی، بیان شده است که در کودکان کم‌توان ذهنی،

یکی از مشکلاتی که افراد در هر جامعه‌ای همواره با آن روبرو هستند، وجود بیماری‌ها و نارسایی‌های ذهنی و رفتاری است. پیشرفت علم به دنبال یافتن راه حل‌هایی برای مقابله با این مشکل و بیماری‌ها است. از ناتوانایی‌هایی که طی سالیان اخیر مورد توجه پژوهشگران و درمانگران قرار گرفته است، اختلالات ناشی از کم‌توانی ذهنی است، که میزان شیوع این اختلالات در جوامع روبه افزایش است. عقب ماندگی ذهنی یک ناتوانی پیچیده است. ناتوانی عملکردی این افراد همه ابعاد زندگی آن‌ها مانند حوزه روانی و رفتاری، خود ادراکی و روابط بین‌فردي را متاثر می‌کند (بان^۱ و همکاران، ۲۰۱۳) که در حدود ۷۵ تا ۹۰ درصد این افراد به عقب‌ماندگی ذهنی تخفیف مبتلا هستند. بررسی و پیدا کردن راه حل برای مشکلات کودکان کم‌توانی ذهنی نیز معنایی بسیار پیچیده برای پژوهشگران و متخصصان حوزه‌های متفاوت است و بررسی ارتباط بین میزان کم‌توانی ذهنی و آسیب‌های رفتاری و روانشناسی ناشی از آن به طور گستره‌ای در پژوهش‌ها مورد بحث و جدل قرار گرفته است (راینس^۲، ۲۰۱۶؛ مجد تیموری و غرایی، ۱۳۸۰).

رشد اجتماعی یکی از ابعاد رفتاری مهم در انسان است که منجر به رخداد یادگیری در

-
1. Bhan
 2. Raines

3. Slomoswski & Dann

توانایی ایجاد پاسخ و تغییر پاسخ‌های مبنی بر عملکرد تعریف نموده است. یافته‌های پژوهشگران نشان داده‌اند با افزایش فعالیت‌های بدنی در افراد، اجرای تکالیفی که نیاز به کارکردهای اجرایی و انعطاف‌پذیری دارد، بهبود می‌یابد (پریدوان، ۲۰۱۲^۶). زلزنکو جانسون^۷ و همکاران (۲۰۱۷) و کانگان اسینیمی^۸ و همکاران (۲۰۱۴) در پژوهشی نشان دادند تمرين و داشتن سبک زندگی فعال سبب بهبود انعطاف‌پذیری شناختی می‌شود.

استفاده از مداخلات رفتاری اثربخش برای بهبود ابعاد شناختی و اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی یکی از اهداف متخصصان و پژوهشگران است. از جمله روش‌های موجود جهت بهبود سیستم‌های شناختی، به کارگیری تمرين‌های توانبخشی شناختی است. این تمرين‌ها، شناختی بوده و بر اساس تئوری عصب‌روان‌شناختی پایه‌ریزی می‌شوند. بسیاری از تمرين‌های توانبخشی شناختی بر پایه این مفهوم که با ایجاد فرصت‌هایی برای تحریک قسمت خاصی از حافظه، می‌توان توانایی انعطاف‌پذیری شناختی را بهبود بخشید؛ طراحی می‌شوند. درمانگر با توجه به نوع مشکل بیمار می‌تواند یکی از ابعاد انعطاف‌پذیری شناختی را در بیمار تقویت کند (سارلی، شهبازی، سارلی، ۱۳۹۲؛ راپورت، اورین، کافلر، فریدمن، ۲۰۱۳^۹).

فرآیندهای شناختی تحلیل می‌یابند و زوال این فرآیندها منجر به کاهش سرعت فعالیت‌های پردازش اطلاعات می‌شود. از طرفی فرآیندهای کنترلی کارکردهای اجرایی مانند انعطاف‌پذیری شناختی، توسط منطقه پری فورنتال در مغز انسان انجام می‌شود. احتمالاً در کودکان کم‌توان اعطا‌پذیری شناختی و دیگر فاکتورهای مربوط به سلامت روان و ذهن کاهش می‌یابد (آفرنستی^۱ و همکاران، ۲۰۱۶). پژوهشگران معتقدند که از عوارض شایع کم‌توان ذهنی، اختلال در عملکردهای شناختی-اجرایی مانند درجاماندگی، نقص در راه‌اندازی و ناتوانی در مهار پاسخ‌های نامناسب و راه‌اندازی پاسخ‌های متناسب با هدف است (لاکوود^۲ و همکاران، ۲۰۰۲). انعطاف‌پذیری شناختی توانایی تغییر آمایه‌های شناختی^۳ به منظور سازگاری با حرکت‌های در حال تغییر در محیط باز است (دنیس^۴ و همکاران، ۲۰۱۰) و می‌تواند فکر و رفتار فرد را در پاسخ به تغییرات شرایط محیطی سازگار کند. به عبارتی دیگر انعطاف‌پذیری روان‌شناختی به توانایی انتخاب پاسخ عملی مناسب در بین گزینه‌های موجود اشاره می‌کند. فاکتور برای تنظیم رفتار، ضروری در نظر گرفته می‌شود و یکی از جنبه‌های مهم آن توانایی تولید یک پاسخ آماده می‌باشد. از طرفی دیک^۵ (۲۰۰۳)، انعطاف‌پذیری شناختی را

6. Predovan
7. Zeleznikow-Johnston
8. Kangasniemi
9. Rapport, Orban, Kofler, Friedman

1. Affrunti
2. Lockwood
3. Cognitive sets
4. Dennis
5. Deak

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تأثیر تمرینات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی عملکرد حافظه است. فعالیت‌هایی که محور اصلی در آنها حرکت و عمل است، راحت‌ترین و سریع‌ترین مسیر اکتشاف درونی و تحریک پتانسیل مغزی انسان است. حرکت از یک سو اصل مهم در بازی و از سوی دیگر، به عنوان ریشه‌ای ترین ابزار عصب‌شناختی رشد دوران کودکی است. در درون حرکت به خصوص بازی‌های قانونمند که وجه ساده نمایش، موسیقی، شعر و ترانه است، ویژگی‌هایی چون ریتم، هماهنگی، آهنگ و موسیقی وجود دارد. این نوع فعالیت‌ها ظرفیت‌های حسی و حرکتی انسان را به گونه‌ای هدف‌دار به کار می‌گیرد. حرکات جسمانی پیشرونده افرون بر اینکه ابزار مؤثری برای آموزش و تمرین مهارت‌های حرکتی پایه فراهم می‌کند، می‌تواند بر فرایندهای شناختی، توجه، ادراک، تمرکز، حواس، و رشد ارتباط‌های فردی و مهارت‌های اجتماعی نیز اثرگذار باشد (هامبریک^۳، ۲۰۱۷). نریمانی، سلیمانی، تبریزچی (۱۳۹۴) نشان داده‌اند برنامه توانبخشی شناختی رایانه‌ای به طور قابل توجهی سرعت پردازش اطلاعات انعطاف‌پذیری شناختی، نمرات حافظه اخباری کلامی، بینایی و حافظه پنهان را افزایش می‌دهد و منجر به افزایش فعالیت کرتکس پیش می‌شود. مطالعات نشان داده‌اند کمبود عملکرد کارکردهای اجرایی می‌تواند در سنین بالاتر ثابت مانده و دانش آموزان را در انجام تکالیف مدرسه و امور شخصی، عاطفی و اجتماعی با توانبخشی شناختی دامنه گسترده‌ای از روش‌های درمانی را شامل و هدف آن ارتقاء و گسترش کارکردهای اجرایی و شناختی در افراد سالم و تشییت الگوهای رفتاری قبل و همچنین تشییت الگوهای رفتاری جدید و به روز جهت انجام فعالیت‌های مهارتی، شناختی و حرکتی و یا ارائه مکانیسم‌های شناختی جهت جبران عملکردهای سیستم عصبی آسیب‌دیده است. توانبخشی شناختی در پی جبران یا سازش در سیستم عصبی است. در جبران‌پذیری توسط توانبخشی شناختی، هدف ایجاد تغییراتی در محیط، عادات و روش انجام کارها و نیز راهکارهای اجرایی در فرد است تا قیود فردی کنار گذاشته شود. سازش‌پذیری تلاشی است جهت بازگرداندن ظرفیت‌های شناختی از دست رفته که توسط تمرینات و ارائه محرك‌های هدفمند صورت می‌پذیرد و هدف آن، بهبود عملکرد فرد در اجرای فعالیت‌ها است (پریگاتانو، ۱۹۹۹؛ دولتشاهی، ۲۰۰۴؛ نریمانی، سلیمانی، تبریزچی، ۱۳۹۴).

به غیراز تمرینات توانبخشی شناختی، تمرینات جسمانی نیز از عوامل تاثیرگذار بر رشد جسمانی و عملکرد شناختی هستند. تمرینات یکی از روش‌ها برای تحریک سلول‌های مغز و در نتیجه افزایش هوش و

3. Hambrick

1. Tamm
2. Kirk

این کودکان و همچنین به دلیل تاثیرگذاری نقص‌های رفتاری این کودکان روی حوزه‌های شناختی، رفتاری، هیجانی، انگیزشی و اجتماعی و ناکافی بودن مطالعات در زمینه درمان این اختلال در داخل و خارج از کشور، در پژوهش حاضر برآئیم تا با استفاده از به کارگیری برنامه‌های مداخله‌ای متفاوت و مقایسه میزان تاثیرگذاری این برنامه‌ها بر رشد اجتماعی و انعطاف‌پذیری شناختی در کودکان کم‌توان ذهنی بپردازیم. لذا هدف اصلی پژوهش حاضر، مقایسه تاثیر توانبخشی شناختی و تمرینات جسمانی پیش‌روندۀ بر بهبود رشد اجتماعی و انعطاف‌پذیری شناختی دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی است.

روش

این تحقیق از جنبه نتیجه به دلیل ارائه نتایج عملی، از نوع تحقیق کاربردی است و از حیث روش تحقیق، با توجه به این که آزمودنی‌های تحقیق حاضر کودکان کم‌توان ذهنی هستند و امکان کنترل همه متغیرهای تحقیق وجود نداشت، از نوع نیمه تجربی هستند، و به صورت میدانی اجرا و دارای طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون است. جامعه آماری مطالعه حاضر کودکان دختر کم‌توان ذهنی دبستان دولتی استثنایی صاربان شهرستان نجف‌آباد استان اصفهان که در دامنه سنی ۸ تا ۱۲ ساله و سن عقلی ۷ تا ۱۰ سال بودند، است. آزمودنی‌ها بهره هوشی ۵۰ تا ۷۰ داشته و در

مشکل رو به رو کند. سیلو^۱ و همکاران (۲۰۱۵) و دروری و هکمن^۲ (۲۰۱۶) در پژوهش‌های خود نشان داده‌اند تمرینات جسمانی پیش‌روندۀ نیز می‌توانند نقص‌های عملکردی، شناختی و اجتماعی کودکان را متاثر کنند. تریسی^۳ و همکاران (۲۰۰۷)، وانگ^۴ و همکاران (۲۰۰۹)، صادقی و همکاران (۱۳۹۶)، با غنده و همکاران (۱۳۹۴) بر نقش تمرینات جسمانی بر سازگاری اجتماعی و عملکردهای ادراکی - حرکتی کودکان کم‌توان ذهنی تأکید کرده‌اند. پونتفکس و همکارانش^۵ (۲۰۱۳) تاثیرات یک جلسه ورزش نسبتاً شدید ۲۰ دقیقه‌ای را بر انعطاف‌پذیری شناختی کودکان با و بدون اختلال بیش فعالی بررسی کردند. انعطاف‌پذیری شناختی این کودکان با استفاده از آزمون کنترل بازدارنده و نیز سنجش عملکرد تحصیلی در زمینه‌های درک مطلب، هجی کردن و ریاضیات ارزیابی شد. نتایج به دست آمده از تحقیق نشان داد پس از انجام ورزش، هر دو گروه پیشرفت بارزی در انعطاف‌پذیری شناختی داشتند.

با توجه به اینکه والدین کودکان کم‌توان ذهنی شدیداً خواستار به کارگیری روش‌های مختلف درمانی به خصوص درمان‌های غیردارویی هستند و با توجه به وجود نقص‌های شناختی از جمله نقص در رفتارها در

-
1. Silva
 2. Drori & Hechtman
 3. Tracey
 4. Wuang
 5. Pontifex

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تأثیر تمرينات جسمانی پیشرونده و توابخشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی سال تحصیلی ۹۵-۹۶ مشغول به تحصیل بودند.

برای هر فرد نمره محاسبه می‌شود. این مقیاس توسط دال^۱ (۱۹۵۳) تهیه گردیده است. روایی و پایایی این پرسشنامه در ایران توسط توکلیان و همکاران (۲۰۰۰) مورد تایید گزارش شده است.

آزمون انعطاف‌پذیری شناختی: آزمون دسته‌بندی کارت‌های ویسکانسین^۲ یکی از اصلی‌ترین و پرکاربردترین ابزارهای عصب روان‌شناختی است و از طریق آن کارکرد و توانایی‌های تشکیل مفاهیم، تفکر انتزاعی، انعطاف‌پذیری شناختی و توانایی تغییر دادن دستگاه شناختی مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌گیرد. این آزمون برای بررسی تغییر مجموعه، انعطاف‌پذیری، حل مسئله و شکل‌گیری مفهوم و توانایی غلبه برگرایش به تکرار و درجا زدن که از کارکردهای اجرایی مغز به شمار می‌آیند، به کار می‌رود. این آزمون چهار خرده مقیاس را مورد بررسی قرار می‌دهد که شامل مقوله‌های دست یافته، خطای در جاماندگی، سایر خطاهای و خطای کل است. در این آزمون، به شرکت‌کننده دو بار مجموعه‌ای از ۶۴ کارت ارائه می‌شود که بر روی آنها ۱ الی ۴ نماد (شکل) به صورت مثلث، ستاره، صلیب و دایره و به رنگ‌های قرمز، سبز و آبی نقش بسته است. چندین پژوهش (گریو، ۲۰۰۱؛ به نقل از پوردون و والدیه، ۲۰۰۱) از اعتبار و پایایی آزمون

از این جامعه تعداد ۴۵ نفر بعنوان نمونه بر اساس معیارهای ورود به مطالعه انتخاب و آزمودنی‌ها به صورت تصادفی در سه گروه کنترل، گروه تمرينات شناختی، گروه تمرينات جسمانی پیشرونده گمارده شدند.

در پژوهش حاضر از ابزار ذیل استفاده گردید:

مقیاس رشد اجتماعی وایلند (۱۹۵۳): در این پژوهش به منظور ارزیابی میزان سطح رشد اجتماعی دانش‌آموزان از آزمون رشد اجتماعی وایلند استفاده شد. آزمون وایلند شامل ۱۱۷ سوال است که براساس گروه‌های یکسانه تقسیم شده‌اند و در هر پرسش اطلاعات مورد نیاز نه از طریق موقعیت‌های آزمون بلکه از راه مصاحبه با خود آزمودنی، والدین یا معلمین به دست می‌آید. اساس مقیاس براین امر است که فرد در زندگی روزمره توانایی انجام چه کارهایی را دارد. این آزمون ابزاری است که جنبه‌های با اهمیتی از رفتار سازشی انسان مانند مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های زندگی روزمره، اجتماعی شدن، مهارت‌های حرکتی به طور کلی، خودداری عمومی، خودداری در غذا خوردن، خودداری در لباس پوشیدن، خودرهبی، اشتغال و ارتباط با دیگران و تحرک بدنی و اجتماعی شدن را می‌سنجد. با استفاده از نمره کل و مراجعته به جدول آزمون نمره سن بلوغ اجتماعی استخراج می‌گردد و سپس با بهره‌گیری از فرمول، بلوغ اجتماعی

1. Doll

2. Wisconsin Card Sorting Task

دسته‌بندی کارت‌های ویسکانسین حمایت اصفهان بخش نجف‌آباد جهت حضور در مدرسه دولتی استثنایی صاربان نجف‌آباد تایید گردید. سپس با توجه به پرونده تحصیلی دانش‌آموزان، افراد با بهره هوشی ۵۰ تا ۷۰ که به عنوان دانش‌آموز کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر هستند، انتخاب شدند. افرادی که دارای مشکلاتی مانند: اوتیسم، محدودیت شدید حرکتی در مفاصل، سابقه جراحی، ضعف شدید بینایی و شنوایی ... بودند از مطالعه کنار گذاشته شدند. سپس از بین کلیه شاگردان تعداد ۴۵ نفر به عنوان نمونه اصلی انتخاب شدند که به سه گروه (کنترل، تمرنات جسمانی پیش‌رونده و تمرینات توانبخشی شناختی) تقسیم شدند.

در آغاز اجرای پژوهش، از شرکت‌کنندگان پیش‌آزمون به عمل آمدکه شامل تکمیل مقیاس رشد اجتماعی وایلند توسط معلمین دانش‌آموزان از طریق مشاهده رفتار کودکان طی ۶ ماهه گذشته و اجرای آزمون انعطاف‌پذیری شناختی توسط کودکان بود. بعد از اجرای پیش‌آزمون آزمودنی‌های گروه‌های تمرینات توانبخشی شناختی و تمرینات جسمانی پیش‌رونده مورد مداخله تمرینی قرار گرفتند.

گروه مداخله تمرین جسمانی پیش‌رونده به مدت ۵ هفته هر هفته پنج جلسه (۲۵ جلسه) ۴۰ دقیقه‌ای تحت آموزش گرم‌کردن و سرد کردن (۵ دقیقه) و آموزش مهارت‌های حرکتی قرار گرفت (جدول ۱).

دسته‌بندی کارت‌های ویسکانسین حمایت کرده‌اند.

نرم‌افزار رایانه‌ای توانبخشی شناختی: نرم‌افزار طراحی شده در این پژوهش از بخش‌های زیر تشکیل شده است:

الف) آموزش‌های اولیه (آموزش کار با موس، آموزش اشکال هندسی، آموزش مفهوم اندازه، آموزش رنگ‌ها، آموزش جهات، آموزش حروف الفبا).

ب) آموزش مفاهیم (تقویت شناسایی اشیاء، تقویت درک مفاهیم، تقویت درک اندازه، تقویت ردیف بندی، تقویت شناسایی رنگ، تقویت جهات در سطوح یک و دو و سه)

ج) آموزش حروف (تقویت تشخیص بینایی در سه سطح - تقویت تشخیص شنوایی در دو سطح، تقویت حافظه شنوایی، کلامی در سه سطح، تقویت حافظه بینایی_کلامی).

در تحقیق قمری گیوی، نریمانی و محمودی (۱۳۹۰) به منظور تعیین اعتبار نرم‌افزار توانبخشی شناختی از روش اعتباریابی همزمان استفاده گردید. ضریب همبستگی به دست آمده از اجرای همزمان نرم افزار توانبخشی شناختی و نرم‌افزار توانبخشی مغزی بر روی ۳۰ دانش‌آموز مبتلا به اختلال یادگیری برابر با $r = 0.61$ گارش شده و پایایی نرم‌افزار با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر با ۰.۹۱ است.

پس از انجام مراحل اداری تحقیق و گرفتن مجوز از اداره آموزش و پرورش استان

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تأثیر تمرينات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی

جدول ۱. پروتکل تمرينی گروه تمرينات جسمانی پیشرونده

<p>مرحله اول: پا حفظ تعادل از طريق ایستادن روی هردو، ایستادن روی یک پا، راه رفتن در مسیر ۱۵ متری، راه رفتن سريع از بین ۱۵ ثانیه با فاصله ۱ متری، پرش زیگزاگ، ریختن لوبیا از یک ظرف به درون ظرف دیگر، قیچی کردن مقوا، کپی اشکال هندسی (دایره، مربع، مثلث)، انداختن توپ درون سبد با هر دو دست، انداختن توپ درون سبد با یک دست برتر.</p>
<p>مرحله دوم: حفظ تعادل از طريق ایستادن روی یک پا با چشم‌بند، راه رفتن بین موانع با فاصله ۰.۵ متری در یک مسیر ۱۵ متری، پرش زیگزاگ، جابه‌جا کردن دو سکو به ابعاد ۲۰×۲۰ سانتی متر در ۱ دقیقه، ریختن نخود از یک ظرف به درون ظرف دیگر، قیچی کردن خطوط صاف بر روی مقوا، کپی کردن دو شکل هندسی مشابه (دایره، مثلث، مربع)، انداختن توپ درون یک سبد بر روی سطح زمین با فاصله ۰.۵ متر با هر دو دست، انداختن توپ درون یک سبد بر روی سطح زمین با فاصله ۰.۱ متر با یک دست (غالب/ مغلوب)، انداختن توپ درون سبد نصب شده بر دیوار با فاصله ۰.۱ متر از کودک با یک دست، پرتاب از بالای شانه، پرش بالی از روی موانع.</p>
<p>مرحله سوم: ایستادن روی یک پا با چشم بسته و حفظ تعادل، دویدن سريع و زیکزاكی از بین موانع با فاصله ۱ متری در مسیر ۱۵ متری، پرش زیگزاگ در ۱۵ ثانیه، دراز و نشست، شنا سوئندی اصلاح شده، ریختن عدس از یک ظرف به درون ظرف دیگر، قیچی کردن خطوط منحنی ترسیم شده بر روی مقوا، کپی کردن سه شکل هندسی یکسان که درون همدیگر قرار دارند (دایره، مثلث، مربع)، انداختن توپ درون یک سبد بر روی سطح زمین با هر دو دست (غالب/ مغلوب)، انداختن توپ درون سبد نصب شده بر دیوار با یک دست (غالب/ مغلوب)، پرتاب از بالای شانه، پرش بالی از روی موانع.</p>
<p>مرحله چهارم، ایستادن روی یک پا بر روی تخته تعادل با چشم بند، راه رفتن روی چوب موازن به پهنهای عسانی متر، دویدن سريع از بین موانع با فاصله ۰.۵ متری در مسیر ۱۵ متری، زیگزاگ، دراز و نشست، شناسوئندی اصلاح شده، ریختن ماش از یک ظرف به درون ظرف دیگر، قیچی کردن خطوط منحنی ترسیم شده بر روی کاغذ، کپی کردن دو شکل هندسی متفاوت که همدیگر راقطع کردند (دایره، مثلث، مربع)، انداختن توپ درون یک سبد بر روی سطح زمین، انداختن توپ درون یک سبد بر روی سطح زمین با یک دست، انداختن توپ درون سبد نصب شده بر دیوار با یک دست، پرتاب از بالای شانه، پرش بالی از روی موانع.</p>
<p>مرحله پنجم: ایستادن روی یک پا با چشم بند، راه رفتن روی چوب موازن به پهنهای ۰.۴۵ متری در مسیر ۲۰ متری، زیگزاگ، دراز و نشست، شناسوئندی اصلاح شده، قیچی کردن خطوط منحنی ترسیم شده بر روی کاغذ، کپی کردن سه شکل هندسی که همدیگر راقطع کردند، انداختن توپ درون یک سبد بر روی سطح زمین با هر دو دست (غالب/ مغلوب)، انداختن توپ درون یک سبد بر روی سطح زمین با یک دست، انداختن توپ درون سبد نصب شده بر دیوار با یک دست، پرتاب از بالای شانه، پرش بالی از روی موانع.</p>

همچنین به کمک مطالعات گلدستاین و لوین (۱۹۸۷)، پریگاتانو (۱۹۹۹) و دولتشاهی (۲۰۰۴) و با تاکید بر بهبود توجه تهیه گردیده است (به نقل از نریمانی، سلیمانی، تبریزچی، ۱۳۹۴) (جدول ۲).

برنامه گروه توانبخشی شناختی به مدت ۵ هفته هر هفته پنج جلسه (۲۵ جلسه) ۴۰ دقیقه‌ای در محل تحصیل به کودکان کم‌توان ذهنی آموزش داده شد (جدول ۲). برنامه توانبخشی شناختی مورد استفاده در این پژوهش، برگرفته از مدل سلسله مراتبی سولبرگ و مایتر (۲۰۰۱) است.

جدول ۲. پروتکل تمرینی گروه توانبخشی شناختی

<p><u>جلسه اول:</u> برقراری اتحاد درمانی و تعیین اهداف درمان. انجام تمرینات توجه انتخابی، توجه و تمرکز، حافظه دیداری، توجه مستمر (اعداد)</p>
<p><u>جلسه دوم:</u> توجه مستمر و گوش به زنگی و حفظ توجه، حافظه توجه و افزایش مهارت توجه مانند خواندن اعداد، حروف و کلمات تعیین شده</p>
<p><u>جلسه سوم و چهارم:</u> ارزیابی، حافظه تداعی، تداعی یادگیری، حافظه منطقی، تمرینات حافظه منطقی، حافظه دیداری - فضایی، توجه مستمر و توجه متناوب</p>
<p><u>جلسه پنجم و ششم:</u> تمرینات توجه متناوب (همانند جلسه قبلی)، توجه انتخابی و حافظه کاری، تمرینات حافظه منطقی</p>
<p><u>جلسه هفتم و هشتم:</u> حافظه منطقی، حافظه کوتاه مدت و حافظه کاری. حافظه کوتاه مدت دیداری - فضایی، حافظه تداعی، توجه متناوب، تصویرسازی بینایی و تمرکز بر شیء</p>
<p><u>جلسه نهم:</u> ارزیابی، تمرینات حافظه کوتاه مدت و حافظه کاری، حافظه دیداری - فضایی، تصویرسازی بینایی، توجه متتمرکز</p>
<p><u>جلسه دهم:</u> آموزش پس خبا، حافظه کوتاه مدت، توجه مستمر</p>
<p><u>جلسه یازدهم:</u> ارزیابی، حافظه کوتاه مدت فوری، اخیر، بلند مدت، توجه مستمر، توجه انتخابی</p>
<p><u>جلسهدوازدهم:</u> حافظه بازشناسی، حافظه دیداری - فضایی، توجه مستمر (کارهای ذهنی ریاضی)، حافظه کوتاه مدت دیداری، حافظه مکانی، توجه مستمر، تمرین پس خبا با استفاده از کتابی که آزمودنی مطالعه می‌کند.</p>
<p><u>جلسه سیزدهم:</u> روش سرنخ دهنی کاهشی، تصویرسازی بینایی، بازیابی با فاصله، توجه مستمر (ارایه واژه‌های چند حرفی و بیان آن ها به صورت نزولی و صعودی) و بازیابی با فاصله</p>
<p><u>جلسه چهاردهم:</u> توجه انتخابی (خواندن مطلبی از داستان برای آزمودنی در حالیکه آزمودنی همزمان از ۱ الی ۲۰ وارونه در ذهن خود می‌شمارد و در پایان مضمون کلی متن را بیان می‌کند)، حافظه حرکتی (دستورات حرکتی یک مرحله‌ای و دو مرحله‌ای)، تکنیک سرنخ دهنی کاهشی</p>
<p><u>جلسه پانزدهم:</u> ارزیابی، تمرین روش پس خبا و مرور آن، آزمودنی از کارهایی که انجام می‌دهند از خود سوال می‌پرسد. توجه متناوب، توجه مستمر، حافظه کوتاه مدت، حافظه بازشناسی، توجه انتخابی</p>
<p><u>جلسه شانزدهم:</u> حافظه حسی، حافظه حرکتی، حافظه کوتاه مدت، تصویرسازی بینایی، توجه مستمر. ارزیابی، توجه مستمر، حافظه بازشناسی، حل مسائل ریاضی، روش پس خبا</p>

یافته‌ها

جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد نمرات رشد اجتماعی، خطای در جاماندگی، تعداد طبقات و خطای کل گروه‌های تمرینات جسمانی پیشرونده، توانبخشی شناختی و کترل کودکان کم توان ذهنی آموزش‌پذیر را در مراحل پیش و پس آزمون نشان می‌دهد.

لازم به ذکر است یکی از آزمودنی‌های گروه توانبخشی شناختی، از مشارکت در پروتکل اجرایی خودداری و تعداد آزمودنی‌های این گروه به ۱۴ نفر کاهش یافت. یک روز پس از مداخله تمرینی، آزمودنی‌های هر سه گروه در آزمون یادداری مجدد آزمون انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی وايلند را اجرا نمودند.

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تأثیر تمرينات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی
جدول ۳. میانگین و انحراف معیار نمرات رشد اجتماعی و انعطاف‌پذیری شناختی گروه‌ها

متغیر	کنترل (Mean±SD)	جسمانی (Mean±SD)	شناختی (Mean±SD)
رشد اجتماعی	۲/۷۳۳±۱/۴۸۶	۲/۰۷±۱/۳۸	۱/۴۰±۱/۰۵
	۳/۲۶±۱/۰۹	۳/۰۷±۱/۰۱	۳/۲۶±۱/۳۸
خطای در جاماندگی	۱۰/۶۶±۵/۱۰	۱۳/۴۲±۸/۵۶	۱۲/۴۰±۶/۸۶
	۵/۲۰±۳/۷۲	۴/۵۷±۳/۳۲	۴/۷۳±۵/۷۵
تعداد طبقات	۲/۶۰±۰/۹۱	۲/۳۵±۱/۷۸	۲/۰۰±۱/۱۳
	۴/۷۳±۱/۱۶	۴/۵۷±۱/۶۰	۴/۵۴±۱/۵۵
خطای کل	۱۸/۸۰±۳/۵۴	۱۷/۲۱±۴/۸۰	۱۵/۰۶±۲/۲۸
	۱۱/۲۶±۳/۲۶	۱۰/۹۲±۴/۴۱	۱۱/۱۳±۳/۱۵

جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی کودکان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر در مرحله پس‌آزمون کمتر از پیش‌آزمون بود.
یافته‌های بررسی پیش فرض‌های آماری برای متغیرهای رشد اجتماعی، خطای در جاماندگی، تعداد طبقات و خطای کل در جدول ۴ ارائه شده است.

با مقایسه میانگین‌های ارائه شده در جدول ۱ مشخص شد میانگین نمرات رشد اجتماعی و تعداد طبقات در گروه‌های تمرينات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی کودکان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر در مرحله پس‌آزمون بیشتر از پیش‌آزمون بود. میانگین نمرات خطای در جاماندگی و خطای کل در گروه‌های تمرينات

جدول ۴. آماره‌های آزمون شاپیرو-ویلک و لوین متغیرهای رشد اجتماعی، خطای در جاماندگی، تعداد طبقات و خطای کل

متغیر	گروه کنترل	تمرين جسمانی پیشرونده	توانبخشی شناختی
رشد اجتماعی	۰/۲۱	۰/۰۳	۰/۱۴
	p (طیبیعی بودن توزیع داده‌ها)	۰/۴۱۳	(تجانس واریانس بین گروهی)
خطای در جاماندگی	۰/۶۹	۰/۵۷	۰/۷۸
	p (طیبیعی بودن توزیع داده‌ها)	۰/۰۵۶	(تجانس واریانس بین گروهی)
تعداد طبقات	۰/۰۲۵	۰/۴۳	۰/۱۷
	p (طیبیعی بودن توزیع داده‌ها)	۰/۰۶۴	(تجانس واریانس بین گروهی)
خطای کل	۰/۰۵۵	۰/۷۸	۰/۲۲
	p (طیبیعی بودن توزیع داده‌ها)	۰/۱۰۳	(تجانس واریانس بین گروهی)

خطای کلی ($f= ۳/۹۳$ ، $p= ۰/۰۲۸$) تفاوت معنادار است اما بین میانگین نمرات خطای در جاماندگی ($f= ۰/۴۹$ ، $p= ۰/۷۳$) و تعداد طبقات ($f= ۰/۸۹$ ، $p= ۰/۰۴۱$) تفاوت بین سه گروه معنادار نبود.

با توجه به معناداری تفاوت‌های بین گروهی در مرحله پیش‌آزمون در متغیر رشد اجتماعی و جهت کنترل نمرات پیش‌آزمون، برای تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کواریاواریانس-واریانس یک راهه استفاده شد.

یافته‌های آزمون شاپیرو-ویلک نشان داد توزیع داده‌ها برای متغیرهای رشد اجتماعی، خطای در جاماندگی، تعداد طبقات و خطای کل طبیعی است ($p= ۰/۰۵$). همچنین یافته‌های آزمون لون نشان داد برای هر یک از متغیرهای وابسته واریانس بین داده‌ها متجانس است ($p= ۰/۰۵$).

برای بررسی تفاوت میانگین‌ها بین گروه‌ها در مرحله پیش‌آزمون از تحلیل واریانس یک راهه استفاده شد. یافته‌ها نشان داد در پیش‌آزمون بین میانگین رشد اجتماعی ($f= ۳/۸۲$ ، $p= ۰/۰۳$) و

جدول ۵. نتایج تحلیل کواریانس-واریانس یک راهه جهت مقایسه رشد اجتماعی گروه‌ها

منبع	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذور	F محاسبه شده	مجذور اتا	سطح معناداری
پیش‌آزمون	۱۵/۱۴	۱	۱۵/۱۴	۱۴/۳۷	۰/۲۶	۰/۰۰۱
گروه‌ها	۳/۲۶	۲	۱/۶۳	۱/۵۱	۰/۰۷۲	۰/۰۲۲
خطا	۴۲/۱۵۳	۴۰	۱/۰۵۴	-----	-----	-----

به منظور بررسی انعطاف‌پذیری شناختی (تعداد طبقات، خطای درجا ماندگی، خطای کلی) از آزمون تحلیل واریانس عاملی ترکیبی ۳ (گروه‌های تمرینات جسمانی پیشرونده، توانبخشی شناختی و کنترل) \times ۲ (ارزیابی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون) با اندازه‌های تکراری روی عامل پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شد (جدول ۶).

نتایج ارائه شده در جدول ۵ برای متغیر رشد اجتماعی نشان داد اثر اصلی نوع برنامه تمرین (تمرینات جسمانی پیشرونده، توانبخشی شناختی و کنترل) معنی‌دار نبود. مقایسه میانگین‌های گروه‌ها نشان داد میانگین رشد اجتماعی در پس‌آزمون گروه‌های تمرینات جسمانی پیشرونده (۳/۵۷) و توانبخشی شناختی (۳/۵) بالاتر از گروه کنترل (۲/۹۶) بود.

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تأثیر تمرينات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی
جدول ۶. نتایج تحلیل واریانس ترکیبی 3×2 جهت مقایسه خطاگاه در جا ماندگی گروه‌های کنترل با تمرينات جسمانی
پیشرونده و توانبخشی شناختی

منبع	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذور شده	F محاسبه شده	مجذور اتا	سطح معناداری
ارزیابی	۱۲۶۸/۳۱۷	۱	۱۲۶۸/۳۱۷	۳۴/۳۱۱	۰/۵۴۱	۰/۰۰۱
گروه‌ها	۲۱/۷۹۲	۲	۱۰/۸۹۶	۰/۳۶۰	۰/۰۱۷	۰/۷۰۰
ارزیابی * گروه‌ها	۵۰/۸۰۷	۲	۲۵/۴۰۴	۰/۶۸۷	۰/۱۸۴	۰/۰۰۹

نتایج آزمون تحلیل واریانس عاملی ترکیبی 3 (گروه‌های تمرينات جسمانی پیشرونده، توانبخشی شناختی و کنترل) $\times 2$ (ارزیابی در پیشآزمون و پسآزمون) با اندازه‌های تکراری روی عامل پیشآزمون و پسآزمون برای متغیر تعداد طبقات در جدول ۷ ارائه شده است.

جدول ۷. نتایج تحلیل واریانس ترکیبی 3×2 جهت مقایسه تعداد طبقات گروه‌های کنترل با تمرينات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی

منبع	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذور شده	F محاسبه شده	مجذور اتا	سطح معناداری
ارزیابی	۸۴/۴۵۳	۱	۸۴/۴۵۳	۴۳/۸۷۹	۰/۵۱۷	۰/۰۰۱
گروه‌ها	۱/۳۶۶	۲	۰/۶۸۳	۰/۳۵۹	۰/۰۱۷	۰/۷۰۱
ارزیابی * گروه‌ها	۲/۰۴۳	۲	۱/۰۲۱	۰/۰۳۱	۰/۰۲۵	۰/۰۹۲

آزمودنی‌ها در مرحله پسآزمون دارای میانگین تعداد طبقات بالاتری ($۴/۶۱۳$) نسبت به مرحله پیشآزمون ($۲/۶۵۲$) هستند. اثر تعاملی گروه در ارزیابی معنی‌دار نبود.

با توجه به معناداری تفاوت‌های بین گروهی در مرحله پیشآزمون در متغیر خطاگاه و کنترل نمرات پیشآزمون، جهت تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کواریاواریانس-واریانس یک راهه استفاده شد.

نتایج تحلیل واریانس عاملی ترکیبی 3×2 با اندازه‌های تکراری برای متغیر تعداد طبقات در جدول ۷ نشان داد اثر اصلی نوع تمرين (تمرينات جسمانی پیشرونده، توانبخشی شناختی و کنترل) معنی‌دار نبود. اثر اصلی نوع ارزیابی تمرين (پیش و پسآزمون) معنی‌دار بود. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی نشان داد بین تعداد طبقات آزمودنی‌ها در مرحله پیش و پسآزمون تفاوت معنی‌دار است. با توجه به میانگین‌های بدست آمده،

جدول ۸ نتایج تحلیل کواریانس-واریانس یک راهه جهت مقایسه خطای کل گروه‌ها

منبع	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذور	F محاسبه شده	مجذور اتا	سطح معناداری
پیش آزمون	۲۵/۲۱	۱	۲۵/۲۱	۲/۷۸	۰/۰۶۵	۰/۱۰
گروه‌ها	۷/۷۶	۲	۳/۸۸	۰/۳۰۶	۰/۰۱۵	۰/۷۴
خطای	۵۰۶/۳۸	۴۰	۱۲/۶۶	-----	-----	-----

پیشرونده بهتر از گروه توانبخشی شناختی بود. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های قاسم پور و همکاران (۱۳۹۲) و هامبریک^۱ (۲۰۱۷) که در پژوهش‌های خود اثر گذاری برنامه‌های تمرینی و بازی بر رشد اجتماعی را نشان دادند، هم سو است. قاسم پور و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهش خود بیان نمود از جمله مهارت‌های حرکتی تاثیر گذار بر رشد کودکان و نوجوانان، بازی و حرکت است زیرا می‌تواند راهی جهت تخلیه انرژی‌های درونی کودک باشد و از طریق تعویت گذرگاه‌های عصبی راه را برای یادگیری او هموارتر سازد؛ و منجر به رشد اجتماعی و بهبود مهارهای ارتباطی کودک می‌شود. از یافته‌های پژوهشگران می‌توان نتیجه گرفت رشد کودک مجموعه‌ای از تغییرات جسمانی، روانی، اجتماعی، شناختی، هیجانی و رفتاری است که از دوره جنینی تا پایان عمر اتفاق می‌افتد و تغییرات در آن می‌تواند کودکان را اشخاص منحصر به فردی سازد.

براساس نظر محققان و نتایج این تحقیق می‌توان گفت تمرین جسمانی و بازی به دلیل

نتایج ارائه شده در جدول ۷ در متغیر خطای کل نشان داد اثر اصلی نوع برنامه تمرین (تمرینات جسمانی پیش‌رونده، توانبخشی شناختی و کنترل) معنی‌دار نبود. مقایسه میانگین‌های گروه‌ها نشان داد میانگین خطای کل در پس‌آزمون گروه‌های تمرینات جسمانی پیش‌رونده (۱۰/۹۷) و توانبخشی شناختی (۱۰/۶۳) بهتر از گروه کنترل (۱۱/۷۲) بود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف مقایسه تاثیر تمرینات توانبخشی شناختی و جسمانی پیش‌رونده بر رشد اجتماعی و انعطاف‌پذیری شناختی کودکان کم توان ذهنی انجام شد. نتایج نشان داد اثر اصلی نوع تمرین (تمرینات جسمانی پیش‌رونده، توانبخشی شناختی و کنترل) معنی‌دار نبود. مقایسه میانگین‌های گروه‌ها در ارزیابی پیش و پس‌آزمون نشان داد میانگین رشد اجتماعی در گروه‌های تمرینات جسمانی پیش‌رونده و توانبخشی شناختی بالاتر از گروه کنترل بود. همچنین رشد اجتماعی گروه تمرینات جسمانی

1. Hambrick

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تاثیر تمرينات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی، کودکانی که تمرين جسمانی انجام می‌دهد، درونگرایتر می‌شوند. در نتیجه منزوی‌تر و در برقراری ارتباط اجتماعی با دیگران رغبت کمتری دارند. این نتیجه شاید به این دلیل باشد که انجام تمرينات توانبخشی باعث می‌شود کودکان با رایانه خود انس گرفته و فرصت پیوستن به تعاملات اجتماعی در دنیای واقعی را کمتر به دست آورند. همچین یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد در انعطاف‌پذیری شناختی برای متغیرهای خطای درجاماندگی، تعداد طبقات و خطای کل اثر اصلی نوع تمرين (تمرينات جسمانی پیشرونده، توانبخشی شناختی و کنترل) معنی‌دار نبود. با توجه به مقایسه میانگین‌های بدست آمده میانگین خطای درجاماندگی و خطای کل در مرحله پس‌آزمون کمتر از مرحله پیش‌آزمون بود. یافته‌های فرضیه فوق نشان داد انعطاف‌پذیری شناختی گروه‌های تمرينات شناختی و تمرينات جسمانی پیشرونده در مرحله پس‌آزمون بهتر از مرحله پیش‌آزمون بود. این یافته‌ها با نتایج تحقیقات جاردو و رسلى^۱ (۲۰۰۷)، علیزاده (۲۰۰۸)، هین^۲ (۲۰۰۸)، زلزنکو جانسون و همکاران (۲۰۱۷) و کانگان اسنیمی و همکاران (۲۰۱۴) هم سو است. بازداری و انعطاف‌پذیری شناختی به عنوان دو بعد اصلی در مدل سه مولفه ای مایک^۳ در ارتباط با کارکردهای اجرایی به حساب می‌آیند. توانایی‌های اجرایی از قبیل انعطاف‌پذیری و بازداری به ما اجازه می‌دهند تا

داشتن تنوع، بر عامل‌های زیر‌شناختی ابعاد متفاوت توانایی‌های روانی-حرکتی تاثیر دارد و در صورتی که به شیوه صحیح و به میزان مناسب تمرين داده شوند، می‌تواند نقش بسزایی در بهبود و توسعه مهارت‌های حرکتی و اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر داشته باشند. همچنین هنگامی که تمرينات جسمانی با ویژگی‌ها و توانمندی‌های کودکان ازجمله کودکان کم‌توان ذهنی مطابقت داده شود، کودک قادر خواهد بود از توانمندی‌های خود که مناسب نوع فعالیت است، استفاده کند و بدین ترتیب اگر مهارت نهفته‌ای داشته باشد، آن را بروز دهد و اگر فاقد مهارت باشد، شرایط رشد و گسترش مهارت‌ها فراهم می‌شود. کمک به کودک برای یافتن ابزار مناسب و موقعیت‌های مناسب بدنی که به او اجازه دهد فعالیت‌ها و بازی‌های مختلف را تجربه کند، به رشد کودک منجر می‌شود. یکی دیگر از نتایج پژوهش حاضر تاثیر گذاری برنامه توانبخشی شناختی بر رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی است. فلدمن و ماتجاسکو (۲۰۰۵) نشان دادند تمرينات کامپیوتری رشد اجتماعی دانش‌آموزان را افزایش می‌دهد. این پژوهش‌گران معتقدند بازی‌های کامپیوتری باعث رشد تفکر خلاق در افراد می‌شود. همچنین یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد تاثیر گذاری تمرينات جسمانی پیشرونده بر رشد اجتماعی بیشتر از تمرينات توانبخشی شناختی است. احتمالاً کودکانی که از تمرينات توانبخشی شناختی استفاده می‌کنند به دلیل استفاده از رایانه نسبت به

1. Jurado and Rosseli

2. Hain

3. Miyake

به بهبود اختلالات کارکرد اجرایی این افراد کمک می‌کند. بنابراین، نتایج پژوهش‌ها نشان داده‌اند که گسترش و رشد کارکرد اجرایی همانند سایر توانمندی‌ها در طول دوران کودکی تحول می‌یابد و منجر به عملکردهای بهینه در ابعاد وجودی انسان می‌شود (تاسی، ۲۰۰۹). با توجه به نتایج حاصل شده می‌توان گفت تمرین بازداری شناختی بر انعطاف‌پذیری ذهنی دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری موثر است. نتایج پژوهش حاضر نشان داد تمرینات بر انعطاف‌پذیری شناختی تاثیرگذار است. این یافته‌ها هم‌راستا با نظریه انعطاف‌پذیری شناختی است. نظریه انعطاف‌پذیری شناختی بر ماهیت یادگیری در حیطه‌های پیچیده و بر ساختار تمرکز می‌کند. طبق این نظریه یادگیرنده موفق فردی است که می‌تواند در پاسخ به خواسته‌های موقعیتی متنوع در محیط باز به راحتی دانش خود را مجدداً سازماندهی کرده و به کاربرد (گاندوز^۱، ۲۰۱۳). از آنجایی که انعطاف‌پذیری شناختی به طور ضروری برای تنظیم رفتار افراد به عنوان امری مهم در نظر گرفته شده است و ممکن است در روش‌های متفاوتی نمایان شود یکی از مهم‌ترین زمینه‌ها، توانایی تولید یک پاسخ یا یک نظر در سوالات یک زمینه خاص مورد بحث واقع می‌شود (لزاک^۲، ۲۰۰۴). بر اساس اظهارات داویس و نولن^۳ (۲۰۰۰)، افرادی که انعطاف‌پذیری شناختی بالایی ندارند به هنگام احساس غم به سمت نشخوار فکری و

در یک محیط در حال تغییر، علی‌رغم این که به صورت هم زمان رفتارهای نامناسب را بازداری کنیم ذهن خود را به سرعت تغییر داده و با شرایط مخالف سازگار کنیم (جاردو و رسلى، ۲۰۰۷). به علاوه فرد یا کودک موظف است هنگام انجام دادن این حرکات، الگوهای از پیش تعیین شده در بازی را رعایت کند. تکرار و تمرین را رعایت کند. تکرار و تمرین باعث می‌شود فضای برای بهبود مقیاس‌های حافظه و فرامهم شود. تکرار یک نظم در حرکات موزون، کودک را قادر می‌سازد تا اتفاقاتی را که خواهد افتاد، به عبارتی، اجزای بعدی یک حرکت را به کمک حافظه خویش پیش بینی کند. نگه داری وزن حرکات در کودکان سبب تقویت حافظه، سازماندهی رفتار-هیجان و کاهش مشکلات عملکردی، رفتاری و روانی در آنها می‌شود. استفاده از درمان یکپارچگی حسی و آموزش مهارت‌های ادراکی - حرکتی و تمرین حرکات موزون باعث بهبود طراحی حرکت، افزایش طرحواره و طرح‌یابی بدنی، عملکرد حسی-حرکتی و ارتقای یکپارچگی دیداری-حرکتی (از جمله هماهنگی چشم و دست)، دیداری-شنیداری، بهبود ادراک فضایی، ادراک زمانی، ادراک شکل و فضایی و ادراک تمامیت در مقابل اجزا اشیا می‌شود (هین، ۲۰۰۸). همان‌طور که قبل اشاره شد پژوهشگران به بررسی تاثیر انواع فعالیت‌های حرکتی بر اختلالات کارکرد اجرایی افراد عادی و افراد با نیازهای خاص پرداخته‌اند و دریافتند فعالیت بدنی

1. Gunduz
2. Lezak

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تأثیر تمرينات جسمانی پیشرونده و توابعشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی نقش موثری است (زلازو و مولر، ۲۰۰۲). این پژوهشگران علت عدم تفاوت معنی‌دار در گروه نشانگان داون آموزش‌پذیر با گروه گواه را این گونه تبیین کردند که با کنترل هوش، گروه نشانگان داون در کارکرد اجرایی انعطاف‌پذیری ذهنی و در جاماندگی ضعفی ندارند. همچنین یکی دیگر از علل ناهمسویی را می‌توان در استفاده از جامعه‌های آماری متفاوت بیان کرد. در پژوهش حاضر پژوهشگران تاثیر برنامه‌های تمرينی مختلف را در کودکان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر بررسی نموده بودند در حالی که زلازو و مولر (۲۰۰۲) کودکان سندروم داون و ابوالحسنی (۲۰۱۱) و گاللو (۲۰۱۰) کودکان اوتیسم را بررسی نمودند.

با توجه به مهم بودن تاثیرات فعالیت‌های بدنی و شناختی در ابعاد گستره رشد کودک به ویژه رشد اجتماعی و ذهنی و تاثیر این برنامه‌ها بر شکل‌گیری هویت و شخصیت کودک در بزرگسالی، توجه و دقت به ویژگی‌های روانی ذهنی در مرحله کودکی بسیار ضروری به نظر می‌رسد. پژوهشگران در این مطالعه کوشیدند با ایجاد پیوند میان مباحث نظری و مباحث عملی در توسعه رشد اجتماعی و انعطاف‌پذیری شناختی کودکان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر برآیند. در واقع با بهره‌گیری از مطالعاتی که در آنها به تعاملات مولفه‌های انعطاف‌پذیری شناختی اشاره شد؛ در پژوهش حاضر از برنامه‌های تمرينی که با به کارگیری آنها در کودکان کم‌توان ذهنی بتوان به تعاملات اجتماعی، ذهنی و شناختی این کودکان

کمال گرایی منفی گرایش می‌یابند زیرا به دشواری می‌توانند برای رهایی از چنین احساساتی روش‌های جایگزین مناسبی را پیدا کنند.

آموزش و اجرای تمرينات ورزشی و شناختی نه فقط موجب بهبود عملکرد حافظه می‌شود، بلکه می‌تواند در عملکرد بهتر کارکردهای اجرایی و انعطاف‌پذیری شناختی تاثیر داشته باشد. این توانایی‌های حرکتی و شناختی به کودک اجازه خودارزیابی، خودمدیریتی و حل و برطرف کردن مشکلات پیش روی کار و در اخر باعث ارزیابی موفق کودک از میزان پیشرفت می‌شود. بنابراین با فراهم‌سازی و ارتقای تمرينات جسمانی به صورت گروهی و تمرين‌های شناختی به شکل توسعه یافته، می‌توان به بهبود کارکردهای اجرایی و ویژگی‌های روانی کمک کرد، زیرا این مهارت‌ها از طریق فراهم سازی محیط یادگرفته می‌شوند. هم چنین تمرين‌های فکری و شناختی در بازی کودک را به چالش کشانده و سبب بهبود عملکرد فرآگیر در سایر زمینه‌های دیگر نیز می‌شود. بر این اساس به والدین و مریبان ورزش و یا کاردemanan توصیه می‌شود برای تقویت بیشتر کارکردهای اجرایی در کودکان کم‌توان ذهنی از برنامه‌های شناختی و حرکتی منظم و منتخب استفاده نمایند. این یافته‌ها با پژوهش زلازو و مولر^۱ (۲۰۰۲)، ابوالحسنی (۲۰۱۱)، گاللو (۲۰۱۰) ناهم سو است. این پژوهشگران معتقدند دو عامل وضعیت ژنتیکی و سن عقلی در محدودیت‌های کارکردهای اجرایی و انعطاف‌پذیری شناختی

1. Zelazo & Muller

تمرينی ارائه شده در اين تحقیق به عنوان يک بسته تمرينی كامل در اختیار مریيان و مددکاران در سطح آموزش و پرورش برای کم‌توان و مراکز نگهداری از افراد ناتوان قرار گيرد. همچنین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های ديگر، برای بررسی تاثیر ماندگاری مداخله از طرح‌های استفاده کنند که امکان پیگیری داشته باشند و اثربخشی این مداخلات در نوجوان، جوانان و بزرگسالان کم‌توان ذهنی نیز مورد بررسی قرار گيرد.

تشکر و قدردانی

اين پژوهش با مجوزآموزش و پرورش كل شهرستان نجفآباد اصفهان انجام شد و برگرفته از پيانame کارشناسي ارشد است. از تمامي افرادي که ما را در جمعآوري داده‌های اين پژوهش ياري کردنده به ويزه معلمان، والدين و کودکان مدرسه دولتی استثنائي صاربان تشکر و قدردانی می‌شود.

كمک نمود استفاده گردید. از آنجايي که هر پژوهشی داراي محدوديت‌هايی هستند لذا پژوهش حاضر نيز عاري از محدوديت نيستند. يافته‌های پژوهش حاضر قابل تعميم به نوجوانان، جوانان بزرگسالان نيستند. همچنین يافته‌های پژوهش حاضر را نمي‌توان به کودکان سالم و کودکان با ديگر اختلالات يادگيري و رشدی تعميم داد.

به دليل تاثيرگذاري برنامه‌های تمرينی جسماني و توانبخشی شناختي بر رشد اجتماعي و انعطاف‌پذيری شناختي کودکان کم‌توان ذهنی پیشنهاد می‌شود برای درس تربيت بدنی اين کودکان در مدارس استثنائي از مریيان و معلمان تربيت بدنی که در امر آموزش تخصصي تمرينات ورزشي و طب ورزشي تخصص دارند استفاده شود، تا اثرات تمرينات تخصصي، بهتر نمایان شود و برای توانبخشی و تقويت عملکرد شناختي و حافظه اين افراد از اين بسته تمريناتي آموزشی توانبخشی شناختي استفاده شود. همچنین پكيم

- Affrunti N.W, Gramszlo C, Woodruff-Borden J. (2016). Executive function moderates the association between fearful temperament and dimensions of perfectionism. *Personality and Individual Differences*. 89: 117-122.
- Alizadeh H. (2008). Relationship neuron-cognitive executive function with Developmental Disorder. *Advances in Cognitive Science*. 4 (8): 57 – 70. (Persian).
- Bhan S, Farooqui Z. (2013). Social Skills Training of Children with Learning Disability. *Dcid Journal*. 24 (2): 54-63.
- Davis R.N, Nolen-Hoeksema S. (2000). Cognitive inflexibility among ruminators and nonruminators. *Cognitive Therapy and Research*; 24(6), 699-711.
- Deak G.O. (2003). The development of cognitive flexibility and language abilities. *Advances in child development and behavior*. 31: 273-328.
- Dennis J.P, Vander Wal J.S. (2010). The cognitive flexibility inventory: Instrument development and estimates of reliability and validity. *Cognitive therapy and research*. 34(3): 241-253.
- Drori K. S, Hechman, L. (2016). Potential Social and Neurocognitive Benefits of Aerobic Exercise as Adjust Treatment for Patients with ADHD. *Journal of Attention Disorders*. 1 – 15.
- Fairlie RW, Kalil A. (2017). The effects of computers on children's social development and school participation: Evidence from a randomized control experiment. *Economics of Education Review*. 57: 10–19.
- Feldman A.M, Matjasko J.L. (2005). The role of school-based extracurricular activities in adolescent development: A comprehensive review and future directions. *Review of Educational Research*. 75: 159-210.
- Forness SR, Kavale KA. (1996). Treating Social Skill Deficits in Children with Learning Disabilities: A Meta-Analysis of the Research. *Learning Disability Quarterly*. 19(1): 2-13.
- Ghasempour L, Hossaini F, Mohammad Zadeh M.H. (2014). The Effect of Sensory-Motor Integration Training on Gross Motor Skills of Children with Severely Mental Disability. *Journal of Disability Studies*. 4 (4): 74-83.
- Ghomri Givi H, Maghsod N, Dehghani F. (2014). Investigate the effectiveness of the cognitive rehabilitation in reconstructing the executive functions in obsessive compulsive disorder patients. *Clinical Psychology Studies*. 6 (14): 101-128.
- Gündüz B. (2013). Emotional intelligence, cognitive flexibility and psychological symptoms in pre-service teachers. *Educational Research and Review*. 8(13): 1048.
- Hain L. (2017). Exploration of specific learning disability subtypes differentiated across cognitive,

achievement, and emotional / behavioral variables. *Unpublished PHD Thesis.*

Hambrick M.E. (2017). Sport communication research: A social network analysis. *Sport Management Review.* 20: 170–183.

Jafari A. (2011). The Effect of Traditional Educational Games on the Academic Achievement of Elementary Students in Tehran. *PhD Thesis.* Tajikestan University.

Jurado MB, Rosseli M. (2007). The elusive nature of executive functions : a review of our current understanding. *Neuropsychol Rev.* 17 (3): 33 – 213.

Kangasniemi A, Lappalainen R, Kankaanpaa A, Tammelin T. (2014). Mindfulness skills, psychological flexibility, and psychological symptoms among physically less active and active adults. *Mental Health and Physical Activity.* 7: 121-127.

Kirk H.E, Gray K.M, Ellis K, Taffe J, Cornish K. M. (2016). Computerized attention training for children with intellectual and developmental disabilities: a randomized controlled trial. *Journal of Child Psychology and Psychiatry.* 57(12): 1380–1389.

Lezak M. D. (2004). *Neuropsychological assessment.* Oxford University Press, USA.

Lockwood K.A, Alexopoulos G.S, van Gorp W.G. (2002). Executive dysfunction in geriatric depression. *American Journal of Psychiatry.* 159(7): 1119-1126.

Majd Taymouri M.V, Gharaei B. (2001). Prevalence of mental retardation in the youth and children of Savojbolagh region. *IJPCP;* 7 (1 and 2) :7-19. (Persian)

Narimani M, soleimani E, Tabrizchi N. (2005). The effect of cognitive rehabilitation on attention maintenance and math achievement in ADHD students. *School Psychology.* 4 (2): 27-31. (Persian)

Pahlevanian A, Rasoolzadeh M, Amoozadehkhaliy M. (2012). Comparison between normal and mental retard children with mental aged 6-7 on motor skills. *Koomesh.* 13 (4): 460-464. (Persian)

Pontifex MB, Saliba BJ, Raine LB, Picchietti DL, Hillman CH. (2013). Exercise improves behavioral, neurocognitive, and scholastic performance in children with attention-deficit/hyperactivity disorder. *J Pediatr.* 162: 543–51.

Predovan D, Fraser S.A, Renaud M, Bherer L. (2012). The effect of three months of aerobic training on stroop performance in older adults. *Journal of aging research.* 1-7.

Purdon SE, Waldie B. (2001). A short form of the Wisconsin card sorting test. *Journal of Psychiatry and Neuroscience.* 26: 253-256.

Raines J.C. (2016). Improving the Self-Esteem and Social Skills of Students with Learning Disabilities. *Encyclopedia of Social Work.* 1-19.

Rapport M.D, Orban S.A, Kofler M.J, Friedman L.M. (2013). Do programs

مریم رحیمیان مشهدی و همکاران: تأثیر تمرينات جسمانی پیشرونده و توانبخشی شناختی بر بهبود انعطاف‌پذیری شناختی و رشد اجتماعی کودکان کم‌توان ذهنی

designed to train working memory, other executive functions, and attention benefit children with ADHD? A meta-analytic review of cognitive, academic, and behavioral outcomes. *Clinical Psychology Review*. 33: 1237-1252.

Sarli A, Shahbazi M, Sarli A. (2014). Effectiveness of auditory computer-based tasks on Sustainedattention of children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder. *J Res Behave Sci.* 11(6): 545-555. (Persian).

Silva A.P, Prado S.S, Scardovelli T.A, Boschi S. R, Campos L. C, Frère A. F. (2015). Measurement of the Effect of Physical Exercise on the Concentration of Individuals with ADHD. *PLOS*. 1-13.

Slawmousky L, Dann P. (1996). Training blind adolescents in social skills. *Journal of Educational Psychology*. 91 (3): 415 – 438.

Tamm L, Epstein J.N, Peugh J.L, Nakonezny P.A, Hughes C.W. (2013). Preliminary data suggesting the efficacy of attention training for school-aged children with ADHD. *Developmental Cognitive Neuroscience*. 4: 16– 28.

Tasi CL. (2009). The effectiveness of Exercise Intervention on inhibitory control in children with developmental coordination disorder:

Using a Visio spatial Attention Paradigm as a model. *Research in Developmental Disabilities*. 30 (6): 1268 – 1280.

Tavakoli M.A, Baghooli H, Ghamat Boland H, Bolhari J, Birashk B.(2000). Standardizing Vineland adaptive behavior scale among Iranian population. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 4(20): 100. (Persian).

Tracey S, Marcia E. (2007). Key points in caring for older adults with intellectual/ developmental disabilities. *Geriatric Nursing*. 28(1): 43-4.

Wuang Y.P, Wang C.C, Huang M. H, Su, C.Y. (2009). "Prospective study of the effect of sensory integration, neurodevelopmental treatment and perceptual – motor therapy on the sensorimotor performance in children with mild mental retardation". *The American journal of occupational therapy*. 63 (4): 441-452.

Zeleznikow-Johnston A, Burrows EL, Renoir T, Hannan AJ. (2017). Environmental enrichment enhances cognitive flexibility in C57BL/6 mice on a touchscreen reversal learning task. *Neuropharmacology*. 117: 219-226.